

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะการเขียน วิชาภาษาไทยในงานอาชีพ โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๒ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวจิตภินันท์ อัคราช ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์

สอนรายวิชา การเขียนภาษาไทยในงานอาชีพ รหัสวิชา ๒๐๐๐๐-๑๑๐๕
ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ ๑) พัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ และ ๒) ศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยในงานอาชีพ โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ของวิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ จำนวน ๓๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนทักษะการเขียนวิชาเขียนภาษาไทยในงานอาชีพ โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” และแบบสอบถามวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการศึกษาพบว่า ๑) ชุดฝึกสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ มีประสิทธิภาพ ๘๕.๒๔/๘๕.๙๔ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๘๐/๘๐ ๒) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ มีเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาไทยในงานอาชีพ โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ ในภาพรวม อยู่ในระดับดี

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้การติดต่อสื่อสาร สะดวกรวดเร็วขึ้น แต่กลับทำให้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนเปลี่ยนไปจากเดิมหากไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข อย่างเช่น สถานการณ์การใช้ภาษาไทย ปัจจุบัน พบว่า คนไทยใช้ภาษาไทยผิดพลาดมากขึ้น สำหรับการเรียนการสอนในวิทยาลัย พบว่า นักเรียนส่วนมากไม่ชอบเรียนภาษาไทย เพราะครูไม่ใช้การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจที่จะจูงใจให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ผลที่เกิดขึ้น คือ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไทย และยังมีความคิดที่ว่า ภาษาไทยไม่มีความสำคัญ อีกทั้งยังรู้สึกภาษาไทยเป็นวิชาที่ยาก เน้นการท่องจำมากเกินไป ยิ่งถ้าหากได้คะแนนน้อย ก็ยิ่งขาดกำลังใจในการเรียน อันที่จริง ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและแสดงถึงวัฒนธรรมของชาติที่คนไทยต้องอนุรักษ์ เป็นมรดกของประเทศไทย การจัดการศึกษาในวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักเรียนเขียนสะกดคำ และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาตามหลักสูตรของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ๒๕๖๒ กำหนดไว้ว่า หมวดวิชาพื้นฐานประยุกต์ประกอบไปด้วยสมรรถนะทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และสมรรถนะหลัก เพื่อเป็นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับวิชาชีพในด้านการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจในตนเอง ผู้อื่นและสังคม สามารถบูรณาการความรู้ได้อย่างเป็นระบบ นำไปใช้ใน ชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข ซึ่งในหมวดวิชาพื้นฐานประยุกต์นี้ รวมไปถึงหมวดวิชาภาษาไทยด้วย โดยวิชาภาษาไทย สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ นั้น นักเรียนต้องเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน เน้นการใช้ถ้อยคำในการสื่อสาร และการเขียนประโยคเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จากคำอธิบายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน พบว่า มีทักษะการใช้ภาษาไทยที่การเรียนการสอนภาษาไทย ต้องให้ความสำคัญ คือ การเขียนเพื่อการสื่อสาร การเขียนเพื่อแสดงทรรศนะ การเขียนเพื่อการบันทึกที่จำเป็นในงานอาชีพและการเขียนโน้มน้าวใจ รวมทั้งการเขียนบทประพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ มีการฝึกปฏิบัติให้การใช้ภาษาไทยถูกต้องเพื่อนำไปใช้ในงานอาชีพของตนเองในอนาคต

เนื่องจากการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา มักให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้รายวิชา ด้านวิชาชีพเป็นลำดับที่หนึ่ง ผู้เรียนจึงไม่ให้ความสนใจในการเรียนวิชาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อย่างวิชาภาษาไทย จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่เป็นครูสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีวศึกษาบ้านผือ พบว่า นักเรียนส่วนมากอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักเรียนมีความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำภาษาไทย และจากการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีวศึกษาบ้านผือ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในระดับพอใช้ถึงดี คิดเป็นร้อยละ ๖๕

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เพื่อหาวิธีปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และพบว่า วิธีหนึ่งในการช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะการเรียนรู้และที่สำคัญ สามารถฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ด้วย ตนเองในขณะที่ไม่มีครูสอน คือ การใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งหมายถึงอุปกรณ์การเรียนการสอนประเภทหนึ่ง ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจที่จะนำไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อจะได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้เกิดความคล่องแคล่วมีความชำนาญ ตลอดจนเกิดความแม่นยำ ซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ ด้วยการทบทวนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วอย่างมีทิศทาง (อารีย์ วาสน์อำนวย, ๒๕๔๕: ๔๘) การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย น่าจะช่วยให้ นักเรียนในความดูแลของผู้วิจัยได้ ฝึกฝนการใช้ภาษาไทยและทบทวนบทเรียนภาษาไทย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนได้อย่างเกิดประสิทธิผล

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ วิชาภาษาไทย แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย อันจะทำให้ นักเรียน ได้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และเพื่อให้สามารถใช้ภาษาที่ถูกต้อง เพื่อการงานอาชีพในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน วิชาภาษาไทยในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ วิชาภาษาไทย แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ ๘๐/๘๐

๒. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ วิชาภาษาไทย แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ ที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ วิชาภาษาไทย แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน ๒ ห้อง ๔๔ คน

๒. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ ได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง แบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจาก ประชากรจำนวน ๑ ห้องเรียน มีนักเรียน จำนวนทั้งสิ้น ๓๐ คน ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๒ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ ผู้วิจัยได้สร้างแผนการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

๑.๑ ศึกษาหลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑.๒ ศึกษาหลักการสอน วิธีการสอนแบบต่าง ๆ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อคัดเลือกวิธีสอน เพื่อใช้กับ นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

๑.๓ วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี เพื่อเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสำหรับนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ ๖

๑.๔ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้ เวลาสอน ๔ คาบ คาบละ ๒ ชั่วโมง ซึ่งมีส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

๑) สารสำคัญ

๒) จุดประสงค์การเรียนรู้

๓) เนื้อหาสาระการเรียนรู้

๔) กระบวนการจัดการเรียนรู้

๕) สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

๖) การวัดและประเมินผล

๑.๕ นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นเสนอรองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา

๑.๖ นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ๓ ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตร เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ ความตรงตามเนื้อหา โดยใช้แบบตรวจสอบ ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง

คุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ กับวัตถุประสงค์ของ แผนการจัดการเรียนรู้ IOC (Index of Item Objective Congruence)

๑.๗ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้ทดลองกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน ๓๐ คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เพื่อตรวจสอบถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาสาระ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้และเวลาที่ใช้ในการสอน

๒. ชุดฝึกสะกดคำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพกลุ่มวิชาภาษาไทย พุทธศักราช ๒๕๖๒ กลุ่มวิชาภาษาไทย

๒.๒ วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับคำภาษาไทยที่เป็นคำที่มักเขียนผิด เช่น คำประวิสรรชนีย์ ที่มีไม้หันอากาศ และ รร คำที่มีตัวการันต์ และไม่ทัณฑฆาต คำพ้องเสียง คำที่ใช้ ช ทร น และ ณ

๒.๓ ศึกษาขั้นตอนการสร้างชุดฝึกสะกดคำ โดยอาศัยหลักการจิตวิทยา และทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

๒.๔ ดำเนินการสร้างชุดฝึกสะกดคำ จำนวน ๑ ชุด

๒.๕ นำแบบชุดฝึกสะกดคำ เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” ที่สร้างขึ้น เสนอรองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแก้ไข

๒.๖ นำแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์ของชุดฝึกสะกดคำ (Index of Item Objective Congruence) IOC โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ๓ ท่าน ได้ค่า IOC มากกว่า ๐.๖๗ ทุกข้อ

๒.๗ นำชุดฝึกสะกดคำ ซึ่งผ่านการประเมินคุณภาพ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรการหาค่า E_1/E_2

๓. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” ตามขั้นตอนดังนี้

๓.๑ ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (ฉบับปรับปรุง) (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๔๕: ๕๓-๘๐)

๓.๒ ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพกลุ่มวิชาภาษาไทย พุทธศักราช ๒๕๕๖ กลุ่มวิชาภาษาไทย และคู่มือครูกลุ่มวิชาภาษาไทย คู่มือการวัดผลและประเมินผล

๓.๓ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัดและเนื้อหา สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุม ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๖๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน รวมทั้งสิ้น ๖๐ คะแนน นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อขอข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด

๓.๔ วิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด โดยใช้สูตร IOC (Index of Objective Congruence) ได้ค่า IOC มากกว่า ๐.๖๗ ทุกข้อ

๓.๕ นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลอง (Tryout) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน ๓๐ คน นำแบบทดสอบมาหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย ระหว่าง ๐.๒๐-๐.๘๐ และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ ๐.๒๐ ขึ้นไป เพียง ๔๐ ข้อ สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบ การหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ โดยการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้วคำนวณหาค่า ความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่ายตั้งแต่ ๐.๒๓-๐.๗๗ และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ ๐.๒๓ ขึ้นไป

๓.๖ นำแบบทดสอบไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร KR ๒๐ ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder & Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๘๗

๓.๗ จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” ฉบับจริง และนำไปใช้เป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยต่อไป

๔. แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทย ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

๔.๑ ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอน

๔.๒ ร่างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนิยามคำศัพท์เฉพาะที่กำหนด

๔.๓ นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

๔.๔ นำแบบสอบถามที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC (Index of Item-objective Congruence) ถ้าพบว่าข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง ๐.๖๗ – ๑.๐๐ ถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้

๔.๕ นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน ๓๐ คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (Cronbach, ๑๙๙๐: ๒๐๒-๒๐๔) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ ๐.๘๔

๔.๖ นำแบบสอบถามที่ได้ไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกสะกดคำของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ โดยการหาคะแนนระหว่างเรียนและภายหลัง จากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ นักเรียนที่ได้ทดลองใช้ชุดฝึกสะกดคำ มีคะแนนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ (E๑) เท่ากับ ๑,๗๙๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๒๔ และคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการทดลอง โดยรวม ๑,๕๔๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๙๔ นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยรวม ๑,๕๔๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๙๔ ชุดฝึกสะกด ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ มีประสิทธิภาพ ๘๔.๒๗/๘๕.๙๔ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๘๐/๘๐

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ ที่เข้ารับการทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ ในภาพรวม อยู่ในระดับดี ($X = ๔.๔๔$)

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ชุดฝึกสะกดของของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ มีประสิทธิภาพ ๘๔.๒๗/๘๕.๙๔ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๘๐/๘๐ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เข้ารับการทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ โดยอยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

๑. สร้างชุดฝึกสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกสะกดคำ จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐ คน พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียน (E๑) คิดเป็น ร้อยละ ๘๕.๙๐ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (E๒) คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๒๔ สูงกว่าเกณฑ์ ๘๐/๘๐ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิตา เรืองวิเศษ (๒๕๕๐: ๑๓๙) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่ม เพื่อนช่วยเพื่อนกลุ่มวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านหัวหมู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต ๒ ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่ม เพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีประสิทธิภาพ ๘๖.๖๗/๘๔.๕๔ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ชุดฝึกสะกดคำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดฝึกสะกดคำ มีการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งชุดฝึกแต่ละชุดมีองค์ประกอบ ดังนี้ คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกหัด ซึ่งในแบบฝึกหัดของแบบฝึกแต่ละชุด ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับขั้นตอนอย่างมีระบบ และวิธีการที่เหมาะสม เริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน และสอบถามข้อมูลจากครูผู้สอนภาษาไทยถึงปัญหาที่พบ ผู้วิจัยจึงได้นำประเด็นปัญหามาแก้ไข เพื่อพัฒนาชุดฝึกสะกดคำและนำไปทดลองใช้กับนักเรียน เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๒. ศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า เป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($X = 4.82$, $S.D. = 0.46$) อยู่ในระดับ มากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย ($X = 4.09$, $S.D. = 0.77$) อยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ ศรีพยาด (๒๕๕๓: ๓๘๕) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดฝึกการเขียนสะกดคำในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ ๑. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหา ๒. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับรูปแบบชุดฝึก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความคิดเห็นว่า การที่มีชุดฝึกสะกดคำ มาช่วยเสริมสร้างทักษะในการเขียนสะกดคำ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและมีความสามารถในการเขียนสะกดคำดีขึ้นกว่าเดิม ชุดฝึกสะกดคำ สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียน ให้มีความกระตือรือร้น อยากเรียนมากกว่าปกติ ประกอบกับชุดฝึกทำให้นักเรียนได้ฝึกเป็นรูปธรรม เรียนจากง่ายไปหายาก จึงทำให้เรียนรู้ได้เร็วกว่า และดีกว่าการสอนทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะเสนอแนะผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ชุดฝึกสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องการเขียนสะกดคำได้ เพราะมีเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

๒. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ ควรศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับการเรียนโดยวิธีการแบบปกติเพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

๒.๒ ควรศึกษาผลการเรียนรู้ ตั้งแต่การอ่าน การเขียน การสะกดคำ เพื่อเป็นการศึกษาถึงปัญหาและสาเหตุของ
การเขียนสะกดคำจากสาเหตุที่แท้จริง